

[Jørgen Junior.]

parti, der i Danmark stiller 1.200 ændringsforslag, og som endnu ikke har stillet ændringsforslag i Europa-Parlamentet, i hvert fald ikke således, som hr. Maigaard lægger det op. Tilsvarende kommer hr. Albertsen ind på, at vi stemmer sammen med den gruppe, vi tilhører i Europa-Parlamentet: fremskridtsdemokraterne og de gaullister, som sidder deri, til trods for at vi sikkert i mangt og meget ikke har særlig meget tilfælles med de pågældende grupper. Det skyldes vel, at vi indser, at vi har en påvirkningsmulighed med hensyn til det danske samfund, og det har jo også vist sig at være tilfældet. Vi håber og tror naturligvis også, at vi får en påvirkningsmulighed med hensyn til De europæiske Fællesskaber.

Foreløbig må vi have den indstilling, at vi skal se på det praktisk mulige. Vi vil også gå ind for den linje, som jeg synes regeringen faktisk så udmærket i sine tre hovedsynspunkter har lagt frem, og det glæder mig da for en gangs skyld at kunne erklære mig enig med regeringen, i hvert tilfælde i den måde, det er skrevet på. De hovedsynspunkter mener vi regeringens politik skal føres efter, og efter de hovedsynspunkter kan vi støtte regeringens markeds politik, det skal der ikke være nogen tvivl om.

Afviklingen af de monetære udligningsbeløb har den danske regering jo kædet sammen med et par andre ting, bl. a. momsharmoniseringen, som man især fra tysk side er interesseret i. Det er en særdeles fornuftig disposition, og vi skal kun opfordre regeringen til at holde fast, selv om det måske virker, som om der ikke er særlig store muligheder for at få gennemført en afviklingsplan i forbindelse med de andre ting. Det er væsentligt for Danmark, at disse udligningsbeløb bliver afviklet, eller at der i hvert fald kommer en plan over, hvor mange år der skal gå, før tilskud til England kan nedtrappes. Det er helt uacceptabelt, at England skal have de store tilskud, som det reelt får på nuværende tidspunkt. At Tyskland naturligvis heller ikke skal have de fordele, som det har på grund af sin valuta, er helt oplagt, men vi må nok indse det rimelige i, at så længe EF yder disse store tilskud til England, er der måske ikke noget at sige til, at Tyskland ikke vil have vrøvl med sit eget landbrug, når det ligesom giver på så mange andre områder og er ansvarligt på så mange andre områder.

De tre punkter, som regeringen har lagt op, og som jeg kan tilslutte mig på fremskridtspartiets vegne, indeholder kun en enkelt halv sætning, som jeg godt vil fæste mig lidt ved. Det er i afsnit 3, hvor der tales om, at uden for landbrugsområdet, altså i hele den øvrige EF-politik, er man ikke særlig interesseret i at nedskære bevillinger til aktiviteterne, såfremt Danmark har interesse i dem. Vi kan selvfølgelig meget hurtigt blive enige om, at Danmarks EF-politik må føres på basis af et ønske om, hvilke ting Danmark har interesse i. Vi kan måske nok, da der er en forskellig grundindstilling, have vor tvivl over for den socialdemokratiske grundindstilling om, hvorvidt den ikke i for høj grad er præget af den socialdemokratiske indstilling, der efter vor formening har medført bl. a. det ringe økonomiske grundlag, vi har herhjemme.

Ud fra det synspunkt vil jeg da godt helt klart også opfordre regeringen til at passe på med den måske lidt overhåndtagende harmonisering. Jeg kan være enig med hr. Maigaard i hans antipati imod, at vi skal føre en socialdemokratisk politik på EF-området. Der skal føres en fornuftspolitik, og det opfatter vi altså ikke som værende en socialdemokratisk politik. Da vi er enige i grundsynspunktet, at EF er en politisk nødvendighed for det danske samfunds udvikling i de kommende år, skal det stå helt klart, at fremskridtspartiet grundlæggende bakker den officielle danske markeds politik op. Vi ønsker bare at slå tykke streger under de ting, som regeringen så udmærket har formuleret vedrørende sparsommelighed, vedrørende de ting, Danmark har interesse i.

Jeg skal endelig blot udtrykke ønske om, at markedsudvalgets stilling fremover styrkes yderligere, at kontakten med regeringen udbygges yderligere. Det er meget væsentligt, at der ikke bliver for mange ting, som man ikke finder væsentlige nok til at komme i markedsudvalget. Vi er helt enige i, at de muligheder, der findes inden for EF, skal udnyttes bedst muligt.

Til sidst vil jeg da godt sige om de to spørgsmål om, hvor mange der er kommet i arbejde på grund af vores medlemskab af EF, eller hvor mange der har mistet deres arbejde, at det i hvert fald er helt op til os selv. Vi har fået nogle muligheder inden for EF, som vi kan udnytte, hvis vi er dygtige nok. Hvis vi ikke udnytter dem, er det simpelt hen, fordi vi ikke på